

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.754/2016/4.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
. Rothermel Erika előadó bíró
. Márton Gizella bíró

A felperes: felperes neve
(cím)

A felperes képviselője: . Keller András ügyvéd
(cím)

Az alperes: Somogy Megyei Kormányhivatal
(7400 Kaposvár, Csokonai u. 3.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: építési ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:ári Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
4.K.27.077/2016/4/II.

Rendelkező rész

A Kúria

- a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
4.K.27.077/2016/4/II. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön
felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A **Település hrsz.1., hrsz.2., hrsz.3., hrsz.4.** helyrajzi számú ingatlanok - a természetben: **Település**, ... szőlőhegy, ... utca - a felperes tulajdonát képezik. A felperes 2015. évben 30 cm vastag zsalukő-anyagú, cserépfedésű, 200-220 cm változó magasságú, kb. 75 méter hosszú kerítést épített. A kerítés nyugati oldalon a közterület felől síkban csatlakozik a szomszédos 20339 helyrajzi számú ingatlan kerítéséhez. A megépített kerítés utcaszintű

homloksíkja a kerítés nyugati végpontján 25 cm-rel van beljebb, mint a **hrsz.2.** helyrajzi számú telek ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett telekhatára. A 4 érintett telek - amelynek összevonása folyamatban van - határvonala nem egyenes vonal, a csatlakozó szomszédos kerítések sem pontosan a határvonalon állnak, ezért az épített kerítés a 4 telekből 0,21-től 1,57 m közötti kinyúlási területet lemetesz. Az elsőfokú építésügyfelügyeleti hatóság lakossági bejelentésre 2015. évben hivatalból eljárást kezdeményezett, melynek során hatósági ellenőrzést tartott. Az elsőfokú hatóság 2015. december 22. napján kelt SO-07/D/EH/1418-20/2015. számú határozatával elrendelte a tárgybeli ingatlanok déli telekhatárán épített tömör kerítés lebontását. A hatóság hivatkozott az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 48.§ (1)-(5) bekezdéseire, valamint az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012.(XI.8.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 1. számú melléklet 21. pontjára, a szakszerűségi vizsgálat során felhívta az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997.(XII.20.) Kormányrendelet (a továbbiakban: OTÉK) 44.§ (6) bekezdését és **Település** Város Önkormányzata Képviselő-testületének 23/2005.(IV.29.) számú rendeletét (a továbbiakban: HÉSZ). Mindezek alapján megállapította, hogy a kerítés - bár jogszerűen került sor a megépítésére - a HÉSZ előírásait alapul véve szakszerűtlen, ezért rendelkezett a bontásról.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2016. február 9. napján kelt SOD/12/51-6/2016. számú határozatával az elsőfokú döntést helyben hagyta. Hangsúlyozta, hogy a bontás elrendelésére jogszerűen került sor, tekintettel arra, hogy a HÉSZ 23.§-a alapján a tárgybeli ingatlanon kerítésként csak dróthálós kerítés húzható fel, mögöttes a tájba illő cserjesorral. A felperes által felvetett megoldással, azaz a drótháló és cserjesor utólagos telepítésével a megépült kerítés nem tehető szabályossá, ezért az elsőfokú döntéstől eltérő határozat nem volt meghozható.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében az alperes határozatának megváltoztatását és a bontás elrendelésének mellőzését kérte. A keresetéhez csatolta **S.L.** által készített magánszakvéleményt, bizonyítási indítványként kérelmezte helyszíni szemle tartását igazságügyi műszaki szakértő kirendelését.
- [4] Az alperes fenntartva határozatának indokolásában foglaltakat a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének

indokolásában rögzítette, hogy a per tárgya a közigazgatási határozatok jogszerűsége, ezen belül pedig az a kérdés, hogy a felperes által épített kerítés szakszerűsége megállapítható, vagy megteremthető-e. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a tárgybeli ingatlan(ok) a HÉSZ és a szabályozási terv szerint MKSZ/L jelű kertgazdasági területen helyezkednek el, így ezekre a HÉSZ rendelkezéseit kellett alkalmazni. Az a kérdés, hogy a műtárgy illeszkedik-e a meglévő környezethez, csak akkor lett volna vizsgálható, ha a HÉSZ nem ad teljes körű szabályozást, ez azonban nem áll fenn, így a felperesi keresetet az elsőfokú bíróság e körben alaptalannak értékelte. Az Étv. 2.§ 8., 15. és 6. pontjai alapján megállapította - egyezően az alperessel -, hogy bár a kerítés műtárgy, azonban nem nyomvonal jellegű építmény, következésképpen ebbe a kategóriába nem sorolható be. Az OTÉK 44.§ (6) bekezdése alapján utalt arra, hogy a tömör kerítés legfeljebb 2,50 m, kivételesen 3 m-ig létesíthető. Az elsőfokú bíróság OTÉK 1. számú mellékletének 44. pontját idézve megállapította a kerítés fogalmát, illetőleg a 77. pont alapján a rendeltetés fogalmát. Miután a felperesi kerítés valójában nem tartozik az Étv. 2.§ 6. pontjában definiált nyomvonal jellegű építmények közé, ezért a rendeltetése alapján kerítésnek kell tekinteni. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a helyi építési szabályzat a településrendezés eszközei közé tartozik, azt a települési önkormányzat képviselő-testülete dolgozza ki, amely testületnek felhatalmazása van arra, hogy a helyi sajátosságokhoz igazodóan, az OTÉK keretei között, de annál szigorúbb előírásokat is megfogalmazzon. A perbeli esetben a HÉSZ 23.§ (6) bekezdése értelmében mezőgazdasági területeken legfeljebb 1,6 m magas, szögesdrót nélküli dróthálós kerítést szabad csak építeni, amely mellé tájhonos cserjesort kell telepíteni.

[6] A helyszíni szemle és a jegyzőkönyv alapján az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy itt a felperes által sem vitatottan egy 200-220 m magas tömör kerítésről van szó, amely a HÉSZ előírásait nem teljesítheti, ennek folytán szabályossá nem tehető. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a közigazgatási hatóságok a jogszabályoknak megfelelő döntést hoztak. A felperesnek arra a felvetésére, hogy a terület hamarosan átminősítésre kerül és így a jövőben már más szabályok vonatkoznak rá, rögzítette, hogy a bíróság a fennálló tények és alkalmazandó jogszabályok alapján vizsgálja felül a hatósági döntéseket, figyelemmel a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/A.§-ára. Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az OTÉK 35.§ (1) bekezdése, illetve (6) bekezdése szerint a kerítés az előkertben elhelyezhető, nincs tehát annak jelentősége, hogy a felperesi kerítés nem követi a telekhatár nyomvonalát, hanem attól beljebb került elhelyezésre.

[7] Az elsőfokú bíróság a felperes bizonyítási indítványaira vonatkozóan kifejtette, hogy a kerítés megítélése jelen esetben jogkérdés és nem szakkérdés, így szakértő kirendelésére, illetve

helyszíni szemle megtartására nem volt szükség. A felperes által előterjesztett magánszakértői véleményre nézve rögzítette, hogy az azt készítő magánszakértő épületszerkezeti és tartószerkezeti kérdésekben rendelkezik kompetenciával, a településrendezési kérdés nem tartozik a szakterületére, így a magánszakértői véleményben írtak a felperes kereseti álláspontját nem támaszthatják alá. E körben hivatkozott a Kúria Kfv.III.35.245/2015/5. számú döntésére. A felperesnek az általa megjelölt **Cs.B.** és **S.L.** tanúkénti meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát illetően kifejtette, hogy műszaki kérdések a perben nem vetődtek fel, ezért a szakértők meghallgatása - figyelemmel a magánszakértői véleménynél tett bírói megállapításokra is - nem volt szükséges és indokolt.

- [8] A felperes szomszédjának, **H.K.**-nak az Alkotmánybíróság előtt kezdeményezett eljárására vonatkozó hivatkozására az Alkotmánybíróságról szóló 2004. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26.§ (1) bekezdés és 26.§ (2) bekezdései alapján megállapította, a felperes nem igazolta, hogy az Alkotmánybíróság előtt valóban eljárás indult volna. A Pp. 152.§, illetőleg 155/B.§ (1)-(2) bekezdéseire utalva kifejtette, hogy a bíróság mérlegelése körébe esik az alkotmánybírósági eljárás kezdeményezése, amelyet nem látott indokoltnak. A fentiek alapján az elsőfokú bíróság elutasította a felperesnek mind a Pp. 152.§-a, mind a Pp. 155/B.§ (1)-(2) bekezdései alapján a per felfüggesztésére irányuló kérelmét.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új, a kereseti kérelmének helyt adó döntés meghozatalát kérte, a keresetében előadott valamennyi előadását fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget a tényállás teljes körű feltárására vonatkozó kötelezettségeknek, illetve az adatokból téves következtetéseket vont le. Sérelmezte bizonyítási indítványai elutasítását, álláspontja szerint ezzel a jogerős ítélet sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését. Továbbra is az volt a véleménye, hogy az általa épített kerítés műtárgy, így a HÉSZ kerítésre vonatkozó szabályai erre az építményre nem alkalmazhatók. Mindezt a magánszakértői vélemény, illetőleg a meghallgatni elmulasztott tanúk nyilatkozatai alátámasztották volna. A felperes kifogásolta, hogy már a perben csatolta szomszédja, **H.K.** által az Alkotmánybírósághoz előterjesztett, a HÉSZ 23.§ (6) bekezdésének megsemmisítése iránti kérelmét, mely kérelem az ügy tárgyát képező bontásra alapot adó HÉSZ rendelkezést támadta. Ennek alapján a felperes szerint az elsőfokú bíróságnak a jogszabályi előírások megfogalmazta kötelezettségét teljesítenie kellett volna, és fel kellett volna függesztenie a pert az Alkotmánybíróság döntéséig. Ennek alátámasztására csatolta az Alkotmánybíróságnak az ügy előkészítése

során kiadott tájékoztatását, amelyből megállapítható, hogy az eljárás IV/1134-1/2016. szám alatt folyamatban van. A felperes sérelmezte, hogy miután az alkotmánybíróági panasz tárgyában csak Alkotmánybíróság dönthet, azt maga az elsőfokú bíróság sem véleményezheti.

[10] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

[12] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

[13] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.

[14] A felperes tévedett, amikor vitatta, hogy az általa épített kerítés a HÉSZ hatálya alá tartozna. A Kúria megállapította - az elsőfokú bírósággal egyezően -, hogy az Étv. 2.§ 8., 15. és 6. pontjai szerint a kerítés építmény, mert helyhez kötött műszaki alkotás, a talaj, illetve az a feletti légtér beépítésével jön létre. Ezen belül a kerítés műtárgy, mert mint építmény nem minősül épületnek. Ugyanakkor azonban nem nyomvonal jellegű építmény, mert e sajátos építmény kategóriába, amely tipikusan a vezetékek csoportját fedi, nem sorolható be. Ennél fogva a műtárgyba, mint gyűjtőfogalomba tartozik a kerítés is, azonban az OTÉK 1. számú melléklet 77. pontja a műtárgy közelebbi meghatározását már ahhoz köti, hogy milyen használati célt tölt be, míg az OTÉK 1. számú mellékletének 44. pontja a kerítés fogalmát rögzíti. A perbeli építményt rendeltetése, hogy a telek területét a közterülettől, illetve a szomszédos telkek területétől térbelileg elválassza, lehatárolja, azaz kerítés.

[15] A perbeli építmény tehát nem vitásan kerítés, vonatkozik rá az OTÉK 44.§ (6) bekezdése, miszerint a kerítés kialakítását a helyi építési szabályzat meghatározhatja. A jelen esetben a HÉSZ meghatározta a perbeli területen építhető kerítés paramétereit, ebből kifolyólag az Étv. 18.§ (1)-(2) bekezdése szerint csak a HÉSZ előírásainak megfelelő építési tevékenységet lehetett végezni. A perben már nem volt vitás, hogy a HÉSZ 23.§ (6) bekezdésben foglaltaknak a felperesi kerítés nem felel meg, szabályossá nem tehető, a bontás elrendelése tehát jogszerűen történt.

[16] A Kúria egyetért az elsőfokú bíróság azon döntésével is, hogy a felperes bizonyítási indítványait mellőzte, mivel a perben felmerült kérdés jogkérdés és nem szakkérdés, így szakértő kirendelésére, a magánszakértői vélemény értékelésére, illetve helyszíni szemle megtartására, a tanúk meghallgatására nem volt szükség. Az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 206.§ (1) bekezdés előírásait, mert szükségtelen bizonyítási indítványokat mellőzött.

- [17] A felperes nem tudta alátámasztani az Alkotmánybíróság megkeresésének elmaradására, a Pp. 152.§ (2) bekezdés megsértésére vonatkozó állításait sem. A Kúria megállapította, hogy a felperes által hivatkozott és szomszédja **H.K.** ügyében keletkezett IV/1134-1/2016. iktató szám az Alkotmánybíróság tájékoztató levelének száma, amely nem bizonyítja, hogy az eljárás folyamatban lenne, sőt a levél tartalma éppen az ellenkezőjére utal. Ami a felperes által csatolt és **H.K.** képviselőjében az Alkotmánybírósághoz eljuttatott "pontosítást" illeti továbbra sem bizonyítja, hogy az Alkotmánybíróság eljárást indított volna, így nincs olyan ügy, amelyre tekintettel a jelen per tárgyalásának felfüggesztése egyáltalán felmerülhetett volna, az ezzel kapcsolatos felperesi érvelés megalapozatlan és súlytalan.
- [18] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megalapozott döntést hozott, amikor kimondta, hogy az alperes jogszerű határozatot hozott.
- [19] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [20] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [21] Az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő, az ügyben tárgyalás tartására nem került sor, így - pernyertessége ellenére - felszámítható perköltsége nem keletkezett, ezért erről rendelkezni nem kellett.
- [22] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2017. június 14.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró